E 135/2016 vp

Valtioneuvoston selvitys: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelystä ja merkinnöissä sekä tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta

Maa- ja metsätalousvaliokunta 22.2.2017
Asiantuntijalausunto
Laboratoriopäällikkö
Soili Karjalainen
Alko Oy Alkoholintarkastuslaboratorio

Komission ehdotuksen tavoitteena on asetuksen (EY) N:o 110/2008 yhdenmukaistaminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn SEUT-sopimuksen kanssa. Asetukseen on ollut tavoitteena tehdä vain joitakin teknisiä muutoksia sekä muokata sen rakennetta ja sanamuotoa säännösten yksinkertaistamiseksi ja luettavuuden parantamiseksi.

Pääsääntöisesti komission ehdotus asetukseksi täyttää nämä tavoitteet. Seuraaviin asetuksen kohtiin olisi kuitenkin hyvä kiinnittää vielä huomiota ja varmistaa komissiolta näiden kohtien muotoilu:

Artikla 8, kohta 2

Uudistetussa asetustekstissä lukee: *Sellaisen tislatun alkoholijuoman, joka ei täytä vahvistettuja vaatimuksia minkään liitteessä II olevassa I osassa olevien tislattujen alkoholijuomien luokan osalta, myyntinimityksenä on oltava "tislattu alkoholijuoma".*

Voimassa olevassa asetuksessa tämä myyntinimitys on "viina", minkä vaihtamiseen emme näe tarvetta. Myyntinimityksen vaihtuminen johtaisi useiden markkinoilla olevien tuotteiden etikettimerkintöjen muuttamiseen. Kyseessä on mahdollisesti käännösvirhe.

Liite II, osa I

Tislattujen juomien tuoteryhmien määritelmät ovat joitakin pieniä muutoksia lukuun ottamatta säilyneet voimassaolevan asetuksen kaltaisena. Eräät jäsenmaat ovat kuitenkin esittäneet liitteeseen muokkauksia ja lisäyksiä, joiden kommentoimiseen asetusluonnosta käsiteltäessä on hyvä varautua.

Saksa on ehdottanut maksimirajaa sokeripitoisuudelle useammalle tuoteryhmälle, esimerkiksi rommille 20 g/l ja useille muille tuoteryhmille ilman konkreettista ehdotusta rajasta. Tuotelaadun kannalta sokeripitoisuuden maksimiraja on hyvä asia, mutta asia vaatii enemmän valmistelua ja keskustelua. Maun pyöristämiseen käytetystä sokerimäärästä on keskustelu tislattujen juomien asiantuntijaryhmässä useasti aikaisemmin eikä asiasta ei ole päästy yksimielisyyteen, sillä käytännöt vaihtelevat eri jäsenmaissa paljon.

Puola on ehdottanut vodkan sokeripitoisuudelle 15 g/l ylärajaa. Voimassa olevassa asetuksessa sokeripitoisuudelle ei ole mitään rajaa, mutta sokerin lisäämistä rajoittaa maininta *"tuotteelle voi antaa erityisiä aistinvaraisia ominaisuuksia, jotka ovat muita kuin hallitseva maku".* Tätä on tulkittu Suomessa siten, että sokeria saa käyttää maun pyöristämiseen maksimissaan 3 g/l ja muissakin

jäsenmaissa käytetään huomattavasti vähemmän kuin 15 g/l. Asetuksessa on tuotekategoria ”*maustettu vodka”*, joka mahdollistaa makeuttamisen.